

Босна и Херцеговина
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
Број: 11 0 У 025835 21 Увп
Бања Лука, 14.10.2021. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу судија: Едини Чупељић председника вијећа, те Страхине Ђурковића и Смиљане Мрше чланова вијећа, уз учешће Маје Савић, као записничара у управном спору по тужби В. Т. из Б., ул. С. М. број ..., заступаног по пуномоћнику Н. Ж., адвокату из Б., А. С. С. број ... (у даљем тексту: тужилац), против рјешења број 06/004-5-2170/19 од 20.11.2019. године туженог Фонд ... Р. С., у предмету понављања управног спора окончаног пресудом нижестепеног суда број 11 0 У 025835 19 У од 25.11.2020. године, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде тога суда број 11 0 У 025835 21 Увп од 24.8.2021. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 14.10.2021. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Овај суд се оглашава ненадлежним за одлучивање о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 У 025835 21 Увп од 24.8.2021. године и предмет се доставља Окружном суду у Бањој Луци на надлежно одлучивање.

Образложење

Побијаном пресудом одбијен је приједлог тужиоца за понављање поступка управног спора који је окончан пресудом нижестепеног суда број 11 0 У 025835 19 У од 25.11.2020. године као неоснован.

Одбијање приједлога образложено је разлозима да приједлог није поднесен ни из једног законом прописаног основа садржаног у одредби члана 41 став 1 Закона о управним споровима („Сл. гласник РС”, број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС), већ да је поднесен из разлога што је одлуком Уставног суда РС која је донесена 26.5.2021. године и објављена у „Службеном гласнику РС“, број 51 од 04.6.2021. године утврђено да члан 58 став 1 тачка б) у дијелу који гласи „оригиналан“ и члан 58 став 2 Правилника о садржају, обиму и начину остваривања права на здравствену заштиту („Сл. гласник РС“, број 102/11, 117/11, 128/11, 101/12, 28/16, 83/16, 109/17, 115/17, 17/18, 53/18, 59/18, 112/18, 17/19, 98/19, 21/20 и 19/21, у даљем тексту: Правилник) нису у сагласности са Уставом РС, Законом о општем управном поступку, Законом о здравственој заштити и Законом о здравственом осигурању. Даље суд наводи да овај разлог не представља основ за понављање управног спора, већ за понављање управног поступка у смислу одредбе члана 68 став 1 Закона о Уставном суду РС („Сл. гласник РС“, број 104/11 и 92/12). На крају суд додаје да је поступак у овој правној ствари окончан одлуком нижестепеног суда и прије него што је одлуком Уставног суда РС утврђена несагласност члана 58 став 1 тачка б) и члана 58 став 2 Правилника са Уставом РС и горе цитираним законима.

Против наведене пресуде тужилац је поднио захтјев за ванредно преиспитивање наведене пресуде, који заправо представља жалбу, оспоравајући наведену пресуду због повреде одредаба поступка и погрешне примјене материјалног права, са приједлогом

да се захтјев усвоји и побијана пресуда преиначи на начин да се дозволи понављање поступка управног спора уз накнаду трошкова спора.

Тужени у одговору на захтјев предлаже да се захтјев примарно одбаци, а ако се не одбаци да се одбије јер је поступак управног спора правноснажно окончан прије доношења одлуке Уставног суда РС.

Одлучено је као у диспозитиву рјешења из сљедећих разлога:

Одредбом члана 43 став 2 ЗУС, прописано је да о приједлогу за понављање поступка управног спора рјешава суд који је донио одлуку на коју се односи разлог за понављање поступка, док је чланом 47 истог закона регулисано да ће се у поступку понављања поступка управног спора сходно примјењивати одговарајуће одредбе законом којим је уређен парнични поступак.

На основу одредбе члана 61 став 4 Закона о измјенама и допунама Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 61/13, у даљем тексту: Закон о измјенама ЗПП) против одлуке суда, којом је одбијен приједлог за понављање поступка, дозвољена је жалба истом суду о којој одлучује вијеће од троје судија, а који нису учествовали у доношењу одлуке у ранијем поступку.

Из наведене одредбе, јасно произлази да је против одлуке нижестепеног суда, којом је одлучено о приједлогу за понављање поступка, дозвољена жалба, као редовно правно средство, истом суду која се подноси у року од 30 дана од дана када је странци достављена одлука о приједлогу за понављање поступка управног спора, па је одлука нижестепеног суда требала садржавати поуку о могућности изјављивања овог правног средства.

Усљед тог пропуста, тужилац је као подносилац приједлога против одлуке нижестепеног суда којом је одлучено о његовом приједлогу за понављање поступка управног спора, поднио захтјев за ванредно преиспитивање, иако је против исте дозвољена жалба, као редовно правно средство у смислу члана 61 измијењеног ЗПП, која одредба се на основу члана 47 ЗУС сходно примјењује у поступку одлучивања о приједлогу за понављање поступка управног спора.

Дакле, против одлуке нижестепеног (окружног) суда којом је одлучено о приједлогу за понављање управног спора, дозвољена је жалба као редовно правно средство о којој одлучује вијеће од троје судија тог суда, а који нису учествовали у доношењу одлуке у ранијем поступку па је на основу члана 20 Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 58/03 до 61/13) и члана 61 Закона о измјенама ЗПП, а у вези члана 47 ЗУС одлучено као у диспозитиву рјешења.

Записничар
Маја Савић

Предсједник вијећа
Едина Чупељић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић

